

Sygn. akt II K 66/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Tomasza Łozińskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 r. w Złotoryi

sprawy

J. B. (1)

urodz. (...) w miejscowości R.

syna S. i B. z d. W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 sierpnia 2014 r. w K., doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 zł S. B., poprzez wprowadzenie go w błąd, co do zamiaru wywiązania się z transakcji kupna telewizora marki S. (...) za pośrednictwem portali allegro.pl

to jest o czyn z art. 286§1 kk

I uniewinnia oskarżonego J. B. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

.

Sygn. akt II K 66/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W 2014 roku J. B. (1) wiódł życie kloszarda. A. Z. (1), który prowadził sklep stacjonarny oraz internetowy, zajmujący się sprzedażą, m.in., sprzętu RTV, popadł w tarapaty finansowe i postanowił dokonywać oszustw poprzez oferowanie do sprzedaży sprzętu RTV w Internecie (przez sklep internetowy o nazwie TelJanMarket i konto na portalu allegro o nazwie teljanpl zarejestrowane na nazwisko J. B. (1)), przyjmowanie należności, bez zamiaru wywiązania się z umowy. W tym celu A. Z. (1) w czerwcu 2014 r. w W. nakłonił bliżej nieznanego sobie wcześniej (znanego jedynie jako osoba nadużywająca alkoholu), a spotkanego pod sklepem (...) do założenia konta bankowego, które wskazał jako

rachunek bankowy do przyjmowania wpłat za oszukańcze transakcje internetowe, a następnie polecał mu przelewanie wpływających na konto sum na rachunek bankowy należący do A. Z. (1). J. B. (1) wykonywał te czynności za drobnej wartości korzyści majątkowe (drobne kwoty pieniędzy bądź alkohol), nie wiedział do czego czynności te służyły, w czasie ich wykonywania był pijany.

W dniu 17 sierpnia 2014 r. S. B. w W. za pośrednictwem Internetu zamówił w sklepie (...) telewizor Samsung o wartości 1000,01 zł. Następnego dnia, 18 sierpnia 2014 r. przelał tę kwotę na rachunek bankowy, wskazany na internetowej witrynie sklepu (należący do J. B. (1)). Kwota ta została następnie przelana na konto A. Z. (1), a S. B. nie otrzymał ani zwrotu pieniędzy ani telewizora.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1) – k. 203, 204, 272-273,

zeznania świadka S. B. – k. 4, 273,

zeznania świadka A. Z. (1) – k. 390,

wydruki stron internetowych – k. 5-11,

informacje z allegro – k. 15-16,

wydruk połączeń telefonicznych i sesji internetowych – k. 28-65, 105-110,

116, 125-126,

wydruk danych użytkownika i historii logowań – k. 66-75,

informacje z G. (...) Bank – k. 79-81, 84-85, 289, 293-295,

notatki urzędowe – k. 93, 94, 95,

telegram – k. 123, 182,

wydruk z bazy danych prokuratury – k. 136-137, 154, 176-177,

informacja z ZUS – k. 141,

informacja z urzędu skarbowego – k. 143,

informacja z NFZ – k. 146-147,

wywiad środowiskowy – k. 257-258,

kserokopia postanowienia o umorzeniu dochodzenia – k. 271.

J. B. (2) ma obecnie 48 lat, ma wykształcenie podstawowe, z zawodu jest konserwatorem sprzętu przeciwpożarowego, jest kawalerem, ma jedno dziecko, wobec którego ciąży na nim obowiązek alimentacyjny, obecnie nie pracuje, był kilkakrotnie karany (za kradzieże z włamaniem, oszustwo, a przede wszystkim niewywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego), odbywał karę pozbawienia wolności, leczył się odwykowo w związku z uzależnieniem od alkoholu, nie leczył się psychiatrycznie, w chwili zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w znacznym stopniu zdolności rozpoznania jego znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 202, 272,

karta karna – k. 162-163, 180-181, 191-192,

odpisy wyroków i postanowień – k. 164-165, 166-168, 169-170, 171,

pisemna opinia psychiatryczna – k. 215-217.

J. B. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Początkowo wskazywał, że w ogóle nie posiada konta bankowego i nie ma nic wspólnego z zarzucanym mu czynem. Przed sądem podał, że jednak założył konto w G. Bank, ale nikomu go nie udostępnił i nie zna A. Z. (1).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził postawionego oskarżonemu zarzutu, jak również nie pozwolił na przypisanie mu pomocnictwa do tego czynu zabronionego.

Przedstawiony stan faktyczny sprawy sąd ustalił w drodze dowodu z wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków S. B. i A. Z. (1), a także pozostałych wskazanych powyżej dowodów, w tym przede wszystkim dowodów z dokumentacji bankowej oraz przedstawiających sylwetkę i sposób życia oskarżonego latem 2014 r.

Sąd uznał ostatecznie za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie dotyczącym jego oświadczenia o braku winy oraz braku świadomości i wiedzy co do pochodzenia środków finansowych wpływających na jego rachunek bankowy, które następnie przelewał na konto A. Z. (1). Sąd nie dał natomiast wiary jego wyjaśnieniom, iż nie zakładał rachunku bankowego w G. Banku (choć przed sądem jednak to potwierdził), że nie znany jest mu A. Z. (1) (przeczą temu wydruki operacji bankowych oraz zeznania świadka A. Z.).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy niewątpliwie wskazuje, iż sprawcą zarzucanego oskarżonemu czynu był A. Z. (1). Jego zeznania sąd uznał za wiarygodne, znalazły bowiem one pełne potwierdzenie w pozostałych dowodach. To ta osoba wykonywała wszystkie czynności czasownikowe, składające się na znamiona ustawowe oszustwa, opisane w art. 286§1 kk. Brak było podstaw do uznania oskarżonego za współsprawcę tego czynu zabronionego, gdyż oskarżony musiałby dokonać przynajmniej część czynności czasownikowych i to, kierując się obiektywno-materialną koncepcją współsprawstwa, stanowiących istotny wkład w popełnienie czynu zabronionego, podczas gdy oskarżony jedynie użył swojego konta bankowego. Przede wszystkim jednak do uznania współsprawstwa konieczne jest istnienie porozumienia między współsprawcami, a z zebranego w sprawie materiału dowodowego ewidentnie wynika, iż takiego porozumienia nie było. Oskarżony J. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a świadek A. Z. (1) jednoznacznie wskazał, iż oskarżony nie był wtajemniczony w jego działania i nie znał pochodzenia pieniędzy wpływających na jego konto.

Już sam mechanizm popełnienia czynu zabronionego, kiedy to osoba bezdomna, nadużywająca alkoholu, znajdująca się na społecznym dnie (jasno wynika to zarówno z wywiadu środowiskowego, informacji policji, jak i treści uzasadnienia postanowienia o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności) miałyby się dopuszczać oszustwa za pośrednictwem Internetu, a następnie pochodzące z tych transakcji środki przelewać na konto A. Z. (1) (wynikało to już z pierwszych informacji z G. Banku), nakazywał ostrożność i konieczność poszukiwania nowych dowodów.

Jakkolwiek, przedmiotem skargi, aktu oskarżenia był jeden czyn zabroniony, to z zebranych w niniejszej sprawie dowodów jasno wynika, iż ten sam mechanizm wykorzystany był do popełnienia co najmniej trzech innych czynów zabronionych. Sąd ograniczony był zakresem skargi, trzeba jednak podkreślić, że całość relacji oskarżonego z A. Z. (1) w zakresie przelewów bankowych w sierpniu 2014 r. miała znaczenie dla oceny stanu świadomości oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu.

W ocenie sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił również na uznanie, iż oskarżony pomógł A. Z. (1) w dokonaniu czynu zabronionego.

Zgodnie bowiem z art. 18§3 kk, odpowiada za pełnomocnictwo ten, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie. Brak jest dowodów, aby oskarżony miał zamiar, aby

A. Z. (1) dokonał czynu zabronionego. Przeczą temu oczywiście oświadczenia procesowe oskarżonego, jak i zeznania świadka A. Z. (1), a okoliczności zdarzenia nie wystarczają do dokonania ustaleń o charakterze pewnym. Z jednej bowiem strony, przeciętnie myślący człowiek powinien sobie zdawać sprawę, iż zakładanie konta bankowego po to, aby dokonywać za jego pomocą transakcji na rzecz innej osoby może i najpewniej będzie służyć do dokonywania czynności niezgodnych z prawem. Założenie konta bankowego, następnie udostępnienie jego numeru innej osobie wymaga bowiem wykonania pewnych operacji, wymagających również wykorzystania intelektu. Z drugiej strony, ówczesny sposób życia oskarżonego, niemal ciągle nadużywanie alkoholu, bezdomność i wykorzystywanie wszelkich możliwości zdobycia środków na alkohol (stąd przyjmowanie pieniędzy czy alkoholu przez oskarżonego za wykonywane przez niego czynności nie może świadczyć o wiedzy oskarżonego o pochodzeniu środków wpływających na rachunek bankowy), mogą wskazywać na brak wiedzy i świadomości oskarżonego w zakresie rzeczywistego stanu rzeczy. Szczególnie, że, na co wskazywał A. Z. (1), celowo wybrał on J. B. (1), gdyż był on ciągle pijany. Świadczy to zatem bardziej o tym, iż J. B. (1) pełnił rolę bliższą roli narzędzia, pomocnego do popełnienia czynu zabronionego, niż osoby, cechującej się zamiarem popełnienia przestępstwa przez inną osobę.

Z tych względów, sąd uniewinnił oskarżonego J. B. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu i orzekł, jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Z uwagi na uniewinnienie oskarżonego, koszty procesu ponosi Skarb Państwa, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

Dodać należy, iż niestety niniejsza sprawa nie jest przykładem należytego działania organów ścigania. Na podstawie tych samych dowodów (...) jednostka prokuratury kieruje do sądu akt oskarżenia, a (...) – umarz dochodzenie, bez poczynienia stosunkowo prostych czynności dowodowych w postaci ustalenia osoby na rzecz, której przekazywane były środki z rachunku J. B. (1), gdy, jak pokazuje niniejsza sprawa, czynności te pozwoliły na wykrycie rzeczywistego sprawcy.